

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei, pe jum. an 50 Lei, pe 3 luni 25 Lei.
— pentru Instituții și autorități 300 Lei — abonament de aprilie 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
APARE SĂPTĂMĂNAL

El este Adăpostul nostru! (Psalm 62,9)

Pe aici, pela oraș, pe toți pereții caselor mai mari, a pivnițelor și chiar și a bisericilor, stă scris cu litere mari, „Adăpost”.

Mulți din cei dela sate, nu pre știu ce înseamnă această inscripție. Dar aici la oraș, toată lumea știe, că în caz de războiu, numai în clădirea sau pivnița însemnată astfel, pot scăpa de atacul cu gaze sau bombe, a avioanelor dușmane.

De! — e și aceasta o noutate a vremilor de „civilizație” pe cari le trăim.

Un adânc înțeles duhovnicesc putem trage noi însă, din alergarea aceasta la „adăpost”.

Trăim și noi astăzi, și purtăm și noi astăzi un mare și hotărâtor războiu sufletească. Mii de atacuri dușmane, de păcate, de ispite și răutăți, se abat și asupra noastră zi de zi. Satan, dușmanul nostru cel mare, ne „bombardează” zi de zi, cu ispitele, cu păcatele și fărâdelegile lui. Iar aceste „bombe” sânt cu mult mai rele decât celelalte. Și o, ce prăpăd mare face acest dușman în viața noastră și a deaproapelui nostru. E plină lumea asta de moarte sufletească și morți sufletești, de pe urma „bombardamentelor” lui.

Dar Tatăl Ceresc s'a îngrijit să avem și noi un adăpost, împotriva acestui dușman. E adăpostul cel minunat, unde toți câți au scăpat, și-au mântuit viața. E adăpostul cel minunat pe care îl aflase David când striga plin de fericire: „Domnul este Adăpostul meu, — de cine mă voi teme?”. E Crucea și Jertfa Mântuitorului. El este Adăpostul nostru (Psalm 62,9). Pivnițele pot fi sfărmate, clădirile pot fi prăbușite, dar acest Adăpost nu se clatină niciodată. Acest Adăpost e singurul care rămâne în veci. Neclătinat, statornic, sigur, în vecii vecilor. Și toți câți au căutat scăpare sufletească aici, toți câți au

alergat la acest Adăpost, — dușmanul cel mare nu le-a făcut nimic; nu le-a mai putut face nimic.

Ei au scăpat, s'au mântuit!

Dragul meu frate! Desigur năcazurile cari așteaptă lumea într'un viitor războiu — vor fi mari. Dar să știi: — ne-asămănat de mari vor fi cele cari așteaptă lumea în ziua Măniei lui Dumnezeu (Romani 2,5).

Iar de aceste năcazuri și pedepse singurul loc de scăpare și adăpost, este numai Jertfa Mântuitorului. Numai închinându-te la picioarele Lui și trăind o viață de strânsă legătură cu El, în pocăință fierbinte, în dragoste neclătinată, în fapte bune. Numai stând în legătură strânsă de ascultare și pace cu El, — vei putea scăpa de mânia care va veni în ziua aceea peste toți tii ne-ascultării (II Tesal. 1,8).

Căci numai prin Sângele Lui avem iertarea păcatelor! (I Ioan 1,7) și numai prin El avem împăcarea noastră cu Dumnezeu (II Corinteni 5,18).

Fratele meu! Ziua aceea va veni; (Iacob 5,8). Poate peste zeci de ani poate peste o lună, sau peste o zi, noi nu știm; nimeni nu știe! Eu te întreb însă, și întreabă-te și tu, cum te va afla pe tine ziua aceea? — În adăpostul Jertfei Mântuitorului, ca să scapi, — sau afară cu mulțimea pe care o așteaptă pierzarea și osânda veșnică? (Apocalips 22,15)

O, ce bine e în acest Adăpost sfânt. Ce siguranță și bucurie deplină e în El. Fratele meu, dacă încă n'ai venit și dacă încă n'ai gustat din fericirea asta — vino azi! Nu mai amâna nici o clipă, — E așa de bine aici. Și e atâta primejdie afară de el.

Iar dacă cumva ești printre cei scăpați, întinde mâna și fratelui tău, vecinului tău, prietenului tău, și cheamă-l și pe el să scape și el, să se mântuie și el. Căci numai aici este singurul loc de scăpare și mântuire!

T. DAR

Bârfitorii

Când învinuiești pe lume
Pe un om nevinovat,
Eu socot că faci creștine
Poate cel mai greu păcat.

Dar dacă-l faci din greșală
Sau așa din neștiință,
Bunul Dumnezeu și-l iartă.
De verși lacrimi de căință.

Însă eu cunosc pe unii
Care ei voesc anume,
Să bârfească, să păteze
Cinstea unui om din lume;

Eu — marginea bunătății
Scumpului și prea sfânt Tată,
N'o cunosc, dar îmi închipui.
Că nu-i iartă niciodată.

I. TĂRIE

Rugăciunea Domnului (Luca 11, 2)

„Sfințească-se Numele Tău.” — această chemare întrece orice cerere din rugăciunea Domnului!

Proslăvirea aceasta ne pune în fața lui Dumnezeu, și pune slava Lui deasupra tuturor gândurilor și trebuințelor noastre. Ne învăță că scopul rugăciunilor noastre trebuie să fie proslăvirea Lui, înainte de nevoile noastre.

În sărbătorile vechiului Testament orice jertfă se punea mai d'ântău la picioarele lui Iehovah, și pe urmă jertfa se dăruia poporului pentru trebuința lui. Astfel dar sufletul care poate grăi aceasta rugăciune cu adâncă credință și desăvârșită pricepere, va primi toată binecuvântarea ei. Până nu pricepem că slava lui Dumnezeu trebuie să treacă înaintea dorințelor și trebuințelor noastre, până nu zicem cu toată sinceritatea: „Sfințească-se Numele Tău, orice ni-s'ar întâmpla” — până atunci nu primim plinătatea harului Divin în sufletul nostru.

Aici e altarul, aici stăm în fața Celui prea înalt, aici stăm la umbra aripilor Lui, aici e pacea Dumnezeiască care cuprinde fiecare inimă, care poate grăi cuvintele sfinte a acestei rugăciuni. Aici vom dobândi binecuvântări care întrec orice binecuvântare, pe care o avem noi.

Suflete scump, ai învățat tu să înalți aceasta rugăciune pe altarul inimii tale? — din adâncul sufletului tău?

O, atunci, într'adevăr, ai învățat să te rugi!

Tălmăcire Sora Maria

Vă scriu!

Vă scriu tinerilor vouă
Celor tari în viața nouă
Care impliți mereu
Cuvântul lui Dumnezeu.

Voi să nu iubiți lumea
Nici lucrurile din ea
Căci tot ce în lume este
Va trece fără de veste!

Dar cine se ostenește
Și lui Dumnezeu slujește,
Ori bogat, ori și sărac
Acela rămâne 'nveac!

Deci voi cari-ați auzit
Cuvântul Celui Slăvit
Să rămâneți pe vecie
În lângă Stânca noastră vie!

ILIE POPOVICI

„Faceți dar roduri vrednice de pocăință“ ... (Matei 3,8)

Ca la venirea Lui, Stăpânul să se bucure de voi. — Ceva în legătură cu evanghelia de Duminică.

...Și Mântuitorul le-a mai spus o pildă cu un om care a sădit o vie, a îngrădit-o, a îngrijit-o, a înzestrat-o cu toate cele de trebuință și dându-o în seama unor viieri — aștepta roadele.

Noi suntem via Lui!

Nu lumea asta este via, fratele meu, — ci eu și tu. Inima mea și a ta! Pe noi ne-a sădit Tatăl cel ceresc, într'un chip atât de minunat. Ne-a înzestrat pe noi într'un chip atât de minunat, cu toate darurile și bogățiile Sale. Pus-a în mintea noastră cunoștința binelui și răului! Zidit-a în inima noastră simțeminte înalte de bunătate și dragoste. Înălțat-a în sufletul nostru altar de credință nestrămutată în El! Inzestratu-ne-a cu toate însușirile pe cari nici o altă ființă de pe pământ, nu le-a primit.

Și a așteptat mereu Stăpânul și Ziditorul nostru, ani și ani, roadele viei la care lucrase atât de mult.

Și a trimis robii

A trimis Tatăl ceresc și trimite la noi de-atâta vreme pe robii Săi, să ia partea Lui de rod — dar vai, cum răsplătim noi dragostea Lui!

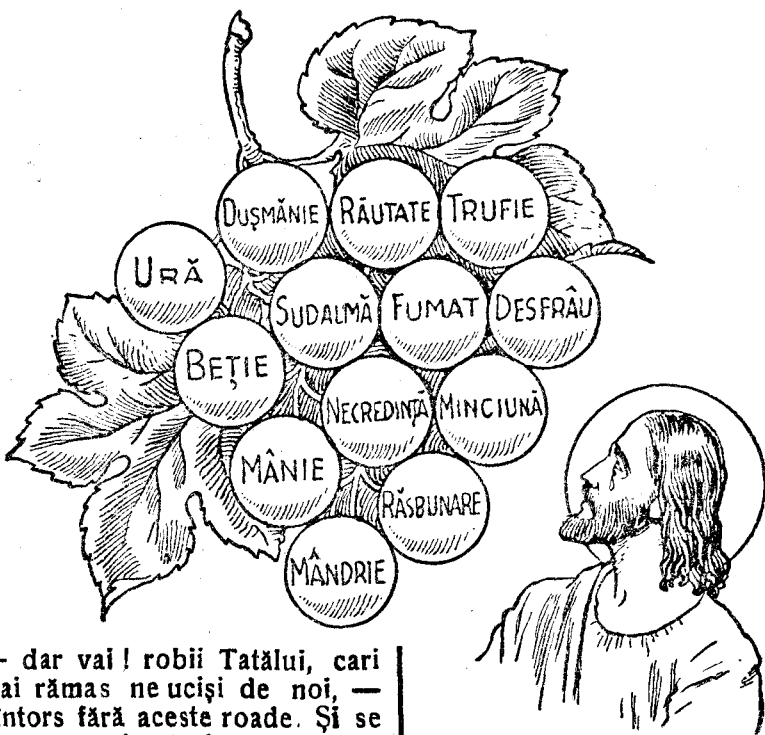
A trimis Tatăl Ceresc la noi pe robii Lui cei săraci și nenorociți — să culeagă dela noi rodul Măiei, — dar au aflat cruzimea și nemila.

A trimis pe robii Lui cei nedreptățiți să afle dreptatea, — dar s'au întors și mai fără ea.

A trimis pe robii Lui cei flămânzi, să afle dărnicia, — dar n'au aflat-o la noi.

A trimis pe cei prigoniți să culeagă rodul mângâierii — dar s'au întors fără el.

A trimis să afle iertarea, dragostea, bunătatea, smerenia, credincio-

sia — dar vai! robii Tatălui, cari au mai rămas ne uciși de noi, — s'au întors fără aceste roade. Și se întorc mereu și astăzi tot fără ele.

A trimis pe Fiul Său

Întâi a trimis Stăpânul pe Fiul Său ca să altoiască via vieții noastre. L-a trimis ca prin moartea și Jertfa Lui, să altoiască în buciul Lui (Ioan 15,5) toate mlădițele vieții celor ce vor veni după El. Ca toți să poată aduce roade de fapte bune. Roadele Duhului dela Galatei 5,22.

Dar vai, câte mlădițe nu s'au prins în altoiul acesta! Și după această Altoire, cele mai multe mlădițe, tot din mugurii cei sălbatici au dat, și dau rod. Au dat și dau roadele din chipul de mai sus, la care Fiul Stăpânului privește întristat, cu lacrimile în ochi.

Dar Tatăl îl va mai trimite o-

dată — și cea din urmă oră, pe Fiul Său, să caute rodul mlădiței vieții mele și a tale. Va veni la ziua Gulesului celui mare, și va culege roadele pe cari le vom avea. Și după roadele noastre vom primi răsplata care se va cuveni.

Fratele meu care citești aceste rânduri, gădește te ce roade va afla Fiul Stăpânului la mlădița vieții tale: — și ce plăți vei lua după aceste roade?

Afară din vie

Când Domnul Isus a venit întâia oară în „via“ Tatălui Său, pe El „vierii“ l-au scos afară din vie, afară din cetate, afară din tabără (Evrei 13,11-12) și l-au ucis,

Ce mult îi osândim noi cei de

azi, de multe ori, pe acei ucigași. Și noi nu ne vedem pe noi că facem aceleași fapte ca și ei. Dar cu mult mai de osândă ca a lor. Ei l-au răstignit odată numai, dar noi îl răstignim de mii de ori prin păcatele și fărâdelegile noastre (Evrei 6,6).

Ei au făcut păcatul acesta din necunoștință, — dar noi cei de azi vedem și știm, și de-aceia păcatul nostru e mai mare și mai de osândă ca al lor.

L-am scos mereu și îl scoteam mereu și noi, pe Domnul din „via“ noastră și din viața noastră — Și îl omorâm în fiecare zi, cu atâta ușurință și nepăsare. Ba prin faptele noastre și prin vorbele noastre îl omorâm de multe ori și în „via“ de-apropoelui și în viața fratelui nostru.

Dragul meu frate celitor, eu te întreb în clipa aceasta și întreabă-te și tu: este mlădița vieții tale altoită în Buciumul vieții care este Hristos? Te-ai unit tu cu El și trăești tu în unirea strânsă cu El, ca viața ta să izvoară numai și numai din viața Lui?

Dacă nu, — atunci iubitul meu, nu mai aștepta nici o clipă! Astăzi prin lacrimi de căință și întoarcere altoiește-ți viața ta în Buciumul lui Hristos. Apoi stăruiește mereu, toată viața ce o vei mai avea; prin rugăciune și facerea binei, să rămâi mereu în altoirea aceasta: Ca să rodești mereu numai strugurii faptelor plăcute Lui. Veghează mereu ca nu cumva pe neștiute, să iasă vre-un mugur sălbatec de faptele rele, de gând rău, să iasă și să dea iară roade, vestejind altoiul cel bun!

Căci iați Fiul Stăpânului vine curând. (Apoc. 22,12). T. Dar

Trăim vremuri grele

Vremile pe cari le trăim noi azi fraților, sânt vremuri grele, — vremuri scrise și descrise în Biblie.

Trăim parcă vremile din urmă, cu „oameni iubitori de sine, iubitori de bani, laudaroși, trufași, hulitori, ... fără dragoste, ... clevetitori, neînfrânați... vânzători (adecă trădători) oameni cari au doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.“ (1 Timotei 3,1-5).

Și într'adevăr. Mai mulți ca nici odată, sânt astfel de oameni. Mai multe ca nici odată sânt laudele, lăcomia de bani, hulele, clevetirile trădările, desfrânările, etc.

Mai multă ca niciodată — e mai ales ura. Doară niciodată n'a fost atâta ură între popor și popor, între vecin și vecin, între frate și frate. Și de păcatul acesta sufăr și cei ce-și zic credincioși. Nu încap nici aceștia unul de altul. Se batjocoresc și se dușmănesc și ei pentru te miri ce, — de se fac de răsul celor necredincioși, făcând de rușine cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare ar vrea ca el să fie mare și toți să asculte de el să-i dea lui dreptate. Iar celui care vrea să asculte mai mult de Dumnezeu, — fățarnicul se simte vrednic și în drept, să-l batjocorească în public, și mințind — să-l învinuiască de toate relele.

Dar în mijlocul acestor grele vremuri, cei credincioși au o nădejde. Mântuitorul! Nădejdea cea dulce a mântuirii. Și rabdă totul, cu satornicie.

IERTAREA

În Grönlanda unde și azi domnește legea răzbnării prin sânge, un om cu numele Cumus, împreună cu niște prieteni ai săi, căuta să se răsbune pe ucigașii tatălui său.

Calea, pe care trebuiau să meargă trecea printr'o așezare de creștini, nu de mult alcătuită. Ascultând o predică, Cumus a spus, că el dorește, să se boteze. Dar i-s'a răspuns că înainte de a se boteza, el este dator, să ierte pe vrăjmașii săi.

— Acesta e foarte greu a spus el celui care îi spusese aceasta.

Dar peste un oare-care timp sălbatecul iarăși a venit la acel misionar și i-a zis:

— Eu mă simt împărțit în două, ca niciodată! Și aș vrea și n'aș vrea. Și aș vrea să mă botez și n'aș vrea. Când sunt gata să-i iert pe ucigașii tatălui meu, alt gând mă îndeamnă să mă opresc.

Prietenii mă îndeamnă, ca eu să mă răsbun pe ucigașii tatălui meu, Evanghelia Mântuitorului Hristos mă îndeamnă să-i iert. Iar eu stau între aceste două.

Ca să-l hotărească pe acest păgân să se întoarcă la Domnul, misionarul îl citește lui despre patimile lui Hristos de pe cruce.

Aceasta este minunat, grăi păgânul, dar Isus a fost mult mai bun, decât noi.

Misionarul îi spuse, că și noi suntem datori să-i urmăm lui Hristos. Și îi citește din Faptele Apostolilor povestirea despre sfârșitul arhidiaconului Ștefan, care se ruga pentru vrăjmași săi.

Bunule om! zise păgânul către misionar, și eu vreau să fac aceasta, dar dă-mi te rog puțin răgaz. Când în mine se va naște o altă inimă, atunci eu din nou voi veni la Tine.

Peste câteva zile păgânul a venit și a zis:

Și eu am iertat! Când mi-ai vorbit despre Cel răstignit despre dragostea și iertarea Mântuitorului, inima mea s'a mișcat, și am început să-L înțeleg. De-atunci eu m'am rugat mereu, iar acum El m'a ajutat și pe mine să pot ierta.

Ah ce dulce e Iertarea...

Păr. Priveghere

Martiri de azi

Intre zecile de mii de creștini cari și-au dat viața pentru Hristos, în războiul spaniol sunt în nu măr mare și călugări 269, de mucenici amurii pentru credința în Isus, din ordul claretian.

Toți și-au mărturisit credința plini de curaj și au primit cu tărie moartea.

Iată două pilde

Păr. Ioan Buxo fu omorât de unul dintre răniții pe cari, fiind medic, îi îngrijea în spitalul din Cervera. Un comunist inversunat, care omorâse cu mâna sa proprie 67 oameni. Se îngroziseră de cruzimea lui și comuniștii și-l trimiseră să lupte pe front. Acolo fu rănit și adus în spital. Pe când Păr. Buxo îi lega rănile, acesta-i strigă: Știu că ești călugăr, după ce mă voi vindeca o vei plăti scump!

Nefericitul își împlini făgăduința. Mișcătoare e scena martirului Păr. Emil Bover.

Ajuns la locul execuției întreabă pe soldații din jur: cine-l va ucide — Pentruce? — Vrea să-l binecuvinteze și să-l îmbrățișeze pentru binele ce-i face grăbindu-i intrarea în cer. Arătându-i se călăul, se duce înaintea lui îl binecuvintează și-l îmbrățișează. Acesta mișcat, nu mai voia să execute comanda și numai amenințat cu moartea descărca pușca.

Așa se mărturisește credința.

Ai fi tu în stare s'o mărturisești așa?

N. CĂȘEANU

Două feluri de ape!

Dela o vreme încoace, s'au ivit în lume t. t. feluri de boale care de care mai periculoase.

Doctorii cei mari își bat capul să le găsească leac — și pentru unele au și găsit, cu toate acestea, mai în fiecare an, mor mii de oameni în chinuri grozave. Una din cauzele acestor boale — spun doctorii, ar fi apa. Ci-că apa este un loc foarte potrivit pentru semințele boalelor ca ele să se înmulțească. Și cum mulți oameni mai ales dela orașe, nu beau apă curată de izvor, se îmbolnăvesc repede.

Așa stând lucrurile, s'au luat măsurile ca toată lumea să bea apă curată din izvoare bine în reținute.

Azi, se cheltuesc multe milioane de lei pentru ca locuitorii lipsiți, dela orașe, să aibă, apă, bună adusă dela cine știe c: depărtări

Gândindu-mă la povețele doctorilor mi-am zis: Or fi având toată dreptatea, însă mai este o întrebare: Dacă corpul nostru are nevoie de apă curată ca să nu se îmbolnăvească, atunci sufletul nu are și el aceeași trebuință?

Oare sufletul nostru nu simte nevoie unei băuturi curate fără sămânța boalelor? Desigur că da, însă cei mai mulți creștini nici nu se mai gândesc la sufletul lor.

O, fraților, avem mare nevoie de un izvor limpede, de unde să luăm apă, de tămăduire, de însănătoșire de viață, cu care să ne potolim setea sufletului nostru. Dar unde găsim noi acest izvor? Iată ni-l arată Domnul nostru Isus Hristos când zice: „De însetează cineva să vie la Mine și să bea. Cei ce cred întru Mine, râuri de apă vie vor curge din inima lui (Ioan 7-37.)

Acesta este izvorul nesecat pentru bunii credincioși. Jertfa Mântuitorului nu este alta decât, stânca din care curge Apa veșniciei.

Ce păcat că foarte mulți creștini n'au cunoscut, acest izvor nesecat! De ani, de zile, chemarea cea dulce a Domnului a răsunat și pentru noi. Ne a chemat și ne cheamă

la Izvorul cel nesecat al vieții! și pe noi — dar câți îl aud?

Priviți în lume fraților creștini și întrebați-vă singuri dacă creștinii noștri au găsit ei izvorul adevărat, al sufletului, sau nu! Eu mă întreb pe mine singur și îmi fac următoarea socoteală: Oare cârciuma, befiile, cărțile de joc, teatrul drăcesc, desfătările lumești — sunt niște izvoare curate, din care îmi pot hrăni sufletul meu? O, nu Doamne, eu știu urmările acestor băuturi, diavolești. M'am fript cândva bând apă dela un asemenea izvor și de atunci spun și altora să nu se ardă.

Eu știu că numai Tu Doamne ești Doctorul sufletului meu! La Tine vin numai la Tine, și Te rog să-mi dai și mie Apă vie ca să nu mai însetez niciodată. Povățuește-mă să scap de apa murdară a păcatului cu tot felul de boale în ea. Fă, ca toată viața să beau numai Apă dela Izvorul Tău cel limpede și tămăduitor.

Dar tu frate cititor de unde i-ai apă pentru sufletul tău?

I. TĂRIE

Scoateți afară răul!

Patriarhul Iacov pentru ca să aducă jertfă de mulțumire lui Dumnezeu, după ce a venit din Mesopotamia, a îngropat toți idoli care se aflau în mâinile oamenilor care erau cu el (Facere 35,3-4).

Dumnezeu îi poruncise să se sue la Betel, pentru a l-se închina acolo și Iacov le-a poruncit tuturor așa: scoateți dumnezeii străini care sunt în mijlocul vostru, curățiți-vă și schimbați-vă hainele (Fac. 35,2) ca să ne suim și să ridicăm un altar Domnului (vers 3).

Dumnezeu nu poate suferi păcatul! Deaceia țara nu este mântuită și locuitorii ei nu sunt născuți (Isaia 26,18) Noi înșine ne pedepsim cu răutatea noastră și singuri noi ne lovim cu necredințioșia noastră — părăsind pe Domnul. Așteptăm pacea, și nu vine nimic bun, — o vreme de vindecare, și iată groapa (Erem. 8,15). Nu, mâna Domnului este prea scurtă ca să mântuiască, nici urechea Lui prea tare ca să n'audă! Ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeul vostru! Păcatele voastre vă ascund fața Lui și-L impe-

decă să vă asculte. Căci mâinile vă sunt mânjite de sânge și degetele de nelegiuiri, buzele voastre spun minciuni și limba voastră vorbește nelegiuiri... Deaceia hotărârea de izbăvire este departe de noi și mântuirea nu ne ajunge. Așteptăm lumina și iată întunerecul! Băjbăim cu toții ca niște orbi dealungul unui zid, ne poticnim ziua nameaza mare, ca noaptea, în mijlocul celor sănătoși suntem ca niște morți (Isa. 59,1-11)

Iubite frate, care citești aceste rânduri, adu-ți aminte de Domnul Isus (2 Tim. 2,8) și vino cu nu ceas mai devreme la mântuire (Erei 3,7-8). Nu zice „mai am vreme, lasă mai târziu“, căci poate chiar în noaptea aceasta se va cere sufletul tău dela tine (Lc. 12,20).

Apropie-te astăzi de Domnul, gîndind din inima ta toți „dumnezeii“ străini, patimile și poftele cele rele cărora le-ai slujit până acum! Căci patimile și poftele oamenilor de azi s'au prefăcut în lege pentru ei și în dumnezeii cărora li-se închină (1 Cor. 8,5; Rom. 1,25). Acești dumnezei (idoli) care stăpânesc lumea de azi trebuie să cadă la pământ în fața lui Hristos c: oarecând zeul Dagon din vechime în fața chivotului sfânt (1 Sam. 5,34). Calea adevăraților creștini este clară, precisă și întemeiată pe Evanghelia Mântuitorului, arătată la 2 Corinteni 6,14-19

Toți care se laudă ca fariseul din pildă (Lc. 18,11-12) că cunosc pe Dumnezeu dar nu trăesc Evanghelia, nu-L cunosc cu adevărat pe Dumnezeu (Ioan 8,54-55).

Iubiții mei, anul acesta bunul Tată de sus a binecuvântat pământul țării noastre cu belșug în toate. Față de binecuvântarea Domnului Dumnezeu să nu ne îngâmăm inimile (Deut. 8,13-14) că nu în totdeauna bunăstarea și belșugul ne sunt folositoare pentru suflet. Iar voi copilașilor, păziți-vă de idoli. Amin (1 Ioan 5,21)

David. B. Ion

Voi nu v'ați împotrivit încă până 'la sânge în lupta împotriva păcatului! (Evrei 12,4).

Istoriele cu tâlc

Alerg la Domnul

Cineva a întrebat odată pe o tânără credincioasă, ce face când vine diavolul și lumea să o ispitească? Ai tu putere să te măsoari cu acești dușmani, când îți stau în cale?

O, nu! săspunse tânăra. Mă tem, căci diavolul e mai tare decât mine. Și lumea m'ar putea birui. Dar când simt că ispita diavolului și lumii bate la ușa inimii mele, mă rog Domnului Isus spunându-i: „Doamne Isuse, cineva bate la ușa inimii mele... Și mie mi-e teamă, căci n'am putere să mă măsoar cu vrăjmașul. Vino, Tu Doamne, luptă-te Tu cu el și alungă-l dela mine”.

Și după ce mă rog astfel cu căldură, îndată El mă ajută.

Eu am iertat!..

Regele Carol III din Spania, fiind pe patul de moarte, fu întrebat dacă mai are cumva vreun dușman pe care trebuie să-l erte?

O, dacă ași fi avut ași fi așteptat eu oare până acum ce să-l iert? zise regele.

Eu am iertat pe vrăjmașii mei, atunci, îndată, când m'au vătămat că Domnul zice să nu apună sazele peste mânia voastră... I. M.

Tu ești stânca

*Doamne Tu ești Tatăl nostru care porți grijă de noi,
Tu ești stânca ce ne aperi de necazuri și nevoi
Noi în Tine ne încredem Dumnezeul nostru sfânt,
Și-Ți Vom sluji cu credință cât trăivem pe pământ*

*Doamne viața ni amară căci trăim în vremuri grele
Și vrăjmașul dă târcoale tot mai tare să ne 'nșele
Patimile ne impresoare și ne birue ispita!
Mii de suflete cad astăzi în iad cu nemiluita*

*Doamne Tu ne-ai spus că'n vremea cea grozavă de apoi
Vor veni necazuri grele urgii multe peste noi
Dar acel ce cu credința va răbda pân 'la sfârșit,
Va învinge și cu sfinții va fi veșnic fericit!?*

*Doamne pune dar credință și răbdare multă'n noi
Ca trecând prin uraganul încercărilor de-apoi,
Să ajungem la limanul sfânt de pace'n veșnicie,
Să-ți cântăm întotdeauna Slavă și mărire Ție!*

C. TĂRIE

Rugăciune

*Din praful lumii noastre smerit te rog Părinte,
Coboară-ți al Tău cuget către gândirea mea
Și 'nconjură-mă 'n taină cu darurile-Ți sfinte
Să văd în tot ce este doar existența Ta*

*Nimic să nu despartă a Ta Divinitate
De lăutul meu ce'n lume de Tine-a fost trimis
Voi suferi înfrângeri și lupte 'ndelungate
Dar fă să stau de-apururi cu sufletul deschis*

Trimisă de AUREL V. CIPLEA

Dumnezeu nu se lasă batjocurit

Un frate cititor ne scrie; Fostul primar dela noi Pahomi Diac, era foarte desfrănat. Iși gonise de-acasă și soția și copiii. ...Când ne întâlnea pe stradă ne striga „sfinți“ și ne înjura de cele sfinte, Nu se îngrozea să injure și pe bunul Dumnezeu.

Zilele trecute pe când injura iar, de-odată a căzut la pământ și l-a apucat o grozavă scurgere de sânge. La trei zile era mort.

„Nu vă înșelați! — Dumnezeu nu se lasă batjocurit”. (Galateni 6,7) și chiar dacă se pare că se lasă uneor — vremea răsplătii Lui nu e departe! Că El nu bate cu băta.

Fr. Gh. Strugari
Frasin — Bucov.

Cei ce vor veni

în 3 Septembrie la Cluj

Cu sfântă dragoste invităm din nou pe toți cititorii și prietenii noștri, la adunarea frățească ce o vom avea aici la Cluj în 3 Septembrie.

Întâlnirea va fi la redacția foii, la Biserică, unde vor veni toți cei ce sosesec Sâmbătă seara sau Duminecă dimineața.

Vă așteptăm cu drag.

E fierbere în lume

Ne apropiem de cartea cea mare. Ce fac ceilalți — Ce vom face noi?

A mai trecut o săptămână! Dar în săptămâna asta câte nu s'au întâmplat!

Era vorba să se adune cele patru mari puteri la o consfătuire de pace. Acum se zice că nu se mai adună. Este prea mare dușmănia — ca să-și poată întinde mâna păcii unul altuia.

Gazetele poloneze, — desigur, după ordinele primite! — cer ca armata poloneză să intre cu forța în Germania, să cuprindă partea de miază-noapte. Gazetele germane, cer acum și mai mult din Polonia.

Ciocniriile dela granițe se țin lanț. Polonezii îi împușcă pe nemți, nemții pe polonezi. Zilele trecute a fost o busculadă și la granița cu Franța. Trei germani au bătut pe un vameș francez lăsându-l mai mort.

Polonia a rupt de tot legăturile cu Germania, închizând de tot granițele față de ea.

D. Hitler anunță că pe ziua de 27 August va ține un mare discurs

la Nüremberg. Dar se zice că până atunci Germania va face ceva.

Un întreg război se dă în toate țările cu spionajul. Armate întregi de spioni circulă pretutindeni

Japonia a rupt înțelegerile cu Anglia — cea ce e rău destul.

Rusia a ordonat mobilizarea unui foarte mare număr de rezerviști.

Noi români, rămânem pe punctul pe care ne-a fixat M. S. Regele nostru, de-atâtea ori, dar acum, mai proaspăt la serbările dela Constanța: Nu cerem dela nimeni nimic, dar nu vom da nimănui nimic. Nimic din ce e românesc, nu se poate da, ci se va apăra... Și dacă cineva este iubitor de pace, trebuie să știe că granițele odată brăzdate nu se mai pot schimba fără o primejdie de războiu mondial..

Toată lumea fierbe în cazanul groazei. Știe Bunul Dumnezeu ce se va mai întâmpla. Noi să fim gata așa cum cere Domnul. Și facă-se voia Lui.

Războiu n'a început

dar morți a făcut

Deși războiul încă n'a început formal, — el face aproape zilnic morți.

Vinerea trecută o patrulă din trei grăniceri români, a fost atacată la Șalonta, de 10 soldați maghiari, cari au împușcat pe doi soldați, și au străpuns cu baioneta pe serg. Chiosa Nicolae, fugând apoi pe teritoriul unguresc.

Gvernul nostru a adresat un energic protest Ungariei. Se face o anchetă.

La fel se întâmplă aproape la toate granițele.

Sânt cei dintâi morți — din milioanele ce poate fi vor urma curând. Adă Doamne pacea...

Cât ar ținea viitorul războiu?

Mulți se întreabă cu îngrijorare, cât ar putea să ție războiul viitor? Alți cred într'un fel, alții cred în altul.

O gazetă mare, din Berlin spune că războiul care va veni, cu pregătirile ce s'au făcut și se fac, cu armele și mijloacele moderne, de luptă — ar ținea încă și mai mult ca acel din 1914.

Deacea — spune el — conducătorii popoarelor înainte de a începe trebuie să se gândească bine ce fac. Că ar fi o nebulie, pentru o nimica toată să piară zeci de milioane de vieți, și să se facă pagube de neînchipuit!

Ultima oră

O bombă politică: pactul germano-sovietic

La încheierea gazetei, ne vine știrea că în loc de încheierea pactului cu Anglia și Franța, Rusia a încheiat un pact de ne-agresiune cu... Germania.

D. von Ribentrop a și plecat la Moscova, să semneze pactul. Toată lumea a rămas surprinsă de pasul acesta, știut fiind că Hitler cu Stalin sânt cei mai mari dușmani.

Politica Europei a luat o întorsătură nouă. Și cine știe ce noui surprinderi vor mai veni.

PRIMEJDIE

și la granița Greciei

Am mai scris noi despre gândurile ascunse ce le cam are Italia față de Grecia. Și se cam adeverește spusa noastră.

Italia a început să transporte arme și trupe multe, aproape de granița Greciei. Toate transporturile se fac noaptea, în ascuns și repede.

Și astfel, iacă și Italia, umblă tiptil pe lângă gardul Greciei, pândind numai clipa când poate să sară dincolo, în ograda și casa lor.

Vremile din urmă, cu oameni lacomi, răi, trufași, răpitori..

Ochii lumii

incep să se îndrepte spre noi

Toate gazetele mari din Franța și Anglia, scriu în loc de frunte despre sările și conducerea țării noastre.

O mare gazetă engleză spune că de-acum „România va fi foarte des pe primile pagini ale gazetelor din toată lumea”. Adecă ochii lumii încep să se îndrepte spre noi, spunând că țara noastră va juca un mare rol în stările ce vor urma în Europa.

Poșta Gazetei

A. T. Ciobanu Bot. Ferice de cel ce le suferă toate cu nădejde. Fr.-ta ai făcut peste 30 abonați—un abonament și-se trimite gratuit. — Lucrați ca pentru Domnul!.

Popovici Ilie — Picleu. Încă puținică răbdare! Domnul le aduce pe toate la vremea lor. Trebuie să învățăm răbdarea resemnată-

O Mureșan Rebr—Năs. Răspunsul nostru îl află la I Petru 4, 15-16.

Lazăr Const. a I. Răd. Baniile îi trimiți pe str. Borcea No. 10 în S.

Chiș Vasile. Abonat soția.

Ioan Alexandru. Achitat p. la 1 Martie 1939. Mai aveți pe anul în curs.

Mariș N. Cele nevândute înapoiăți-le.

Bratu C. N. D. In curând.

Stanciu V. Achitate p. la 15 Sept. 1939

Raveca Pop. Mai aveți pe anul în curs.

Euf. Vărtaciu Achitat pe 1939.

I. R. Primit câte 50 lei 3086-3090

F. D. Băl. Ion, Bacău și I. Suciu, Trd. Am primit cu bucurie. Rând pe rând. Domnul cu voi — la rev. pe 3 Sept.

De toate și de pretutindeni

— M. Voevod Mihai — major Marele Voevod Mihai, va deveni curând la majorat.

Funcționarilor și lucrătorilor concentrați, li-s'a asigurat prin lege, dacă au o vechime de doi ani și sânt căsătoriți — s'au au alte nevoi familiare, să primească dela patronul unde lucrează tot timpul concentrării, jumătate din leafă.

— Sinucis pentru salvarea onoarei. Căp. Teodor Pauliuc, ofițer de Stat major, s'a sinucis trăgându-și un glonte de revolver în cap, pentru că fiind în Bulgaria, i-s'a furat o geantă cu acte diplomatice.

Evanghelia, și morala creștină, opresc cu desăvârșire sinuciderea. Care nu numai că nu înseamnă salvarea onoarei, dar o și pătează, fiindcă sinucigașul dă dovadă de slăbiciune, fugând de răspundere și de urmările faptei sale.

— Baniile noi, de 250 lei, de cari am mai scris, s'au pus în circulație la 21 August. Se spune că nu vor putea fi falsificați. Vom vedea.

— Elveț'a și Rusia. După mai bine de 20 ani dela instalarea comunistilor în Rusia, — Elveția n'a recunoscut și nu recunoaște încă, această conducere. Ea nici n'are și nici nu vrea să aibă nici o legătură cu Rusia.

— Negustorie bună. Rusia fabrică pe capete, tunuri pentru Polonia, iar America pentru Anglia și Franța.

Negustoria asta, merge mai bine în zilele noastre.

— Ungaria va avea rege? Văzându-se gata gata să fie înghițiți de germani, unii unguri vreau să aducă pe tronul țării un rege. Zic ei că numai așa poate fi asigurată libertatea Ungariei.

— Regele Boris al Bulgariei împreună cu regina — sânt la Londra.

— Franco, la Roma. Se spune că la începutul lunii Septembrie, generalul Franco, conducătorul Spaniei, va veni la Roma.

— Lui Andrei Mureșanu, poetul care a scris „Deșteaptă-te române” e vorba să i-se ridice un monument la Brașov.

— Uniforma în școli, pe viitor va fi admisă numai cea străjerască.

— Holera. În câteva țări din Asia de miazăzi, băntuie cu mare furie Holera.

— Foc mare în Sângeorz-băi. Zilele trecute, un mare foc a făcut pagube de milioane, în com. Sângeorz-băi, — Năsăud. Peste 20 de gospodării, au fost făcute scrum.

— Inec pe Dunăre. În seara de 15 Aug. o barcă din postul Brăila, voind să treacă pe cealaltă parte a Dunării, a fost lovită de un vapor și răsturnată.

Cinci persoane s'au înecat.

— Pentru pace. Papa duce în prezent o mare luptă pentru a împăca lucrurile în Europa.

— Pentru cei ce vând grâu. Ministerul Agriculturii a dat ordin ca să nu-l vândă mai jos de prețurile fixate (vedeți în numărul trecut)

AVIZ!

Rugăm On. Public călător ca orice reclamațiune contra prersonalului sau circulației să fie depusă în scris la biroul nostru, indicându-se numărul autobuzului, luna ziua și locul pentru a putea stabili cu precizie pe vinovatul,

Cluj, August 1939

Rapid

Sind. Proprietarilor de autob. Cluj, Calea Reg. Carol II 119
Telef. 30—29

Nr. 62

Pește contra insectei

Pentru a se descotorosi de un rău, trebuie să-l apuci dela rădăcină. Aceasta este o veritabilă axiomă aplicabilă tuturor primejdiilor oricare ar fi forma sub care se prezintă. Dealtfel în lupta contra bolilor un mare număr de czauri ilustrează această axiomă.

Agentul paludismului e un țânțar, anofelul, cum se știe de multă vreme, astfel că lupta contra paludismului (boala teribilă răspândită în lumea întreagă) trebuie să înceapă cu anofelul. Una din regiunile unde nu mai există luptă contra anofelului este Congo Belgian. Nu e deci, surprinzător că această luptă a costat multă osteneală pe medici, biologi și autoritățile sanitare belgiene.

Astfel, de pildă, Wanson, biolog belgian, a propus o nouă metodă care merită să fie luată în considerare. Acest savant a făcut în Congo cercetări asupra unei specii de pește care consumă o mare cantitate de

larve. Unul din acești pești poate consuma zilnic 100—150 de larve de țânțari. Peștele acesta nu trăește numai în apele dulci, ci și în celesărate.

Se va căuta deci să se multiplice locurile în care acest pește se poate răspândi spre a transforma regiuni palustre în regiuni sănătoase. La această metodă energetică de luptă se adaugă în mod natural metodele preventive consistând pentru toți cei cari trăiesc în regiuni mlăștinoase în luarea în fiecare zi a 400 miligrame de chinină, confor prescripțiilor Comisiunei paludismului de pe lângă Societatea Națiunilor. Pentru tratamentul Paludismului care a izbucnit, Comisiunea paludismului prescrie doza zilnică de un gram până la un gram 300 miligrame de chinină pe zi timp de 5—7 zile.

Când peștele despre cari fu vorba mai sus va face a zecea parte ceiace face chinina — a remarcat un medic — ar trebui să fim satisfăcuți(123)